

— Vilken galenskap, utropade notarien. För att häkta någon för mord är väl första villkoret, att ett mord blivit konstaterat, vilket icke är fallet här. Det borde de goda Bringåsaborna begripa. — Jag förmodar, att de personer, som efter vad du sagt mig sammanskjutit pengar för att få en ytterligare undersökning till stånd, äro vänner till dig och herr Mörcke. —

— Ja, så är det. Och bland dem har fröken Lilly Sköldberg tecknat sig för det största beloppet.

— Nå, återtog notarien, det var nr 1 av de misstänkta. Låtom oss nu övergå till nr 2.

Länsmannen nickade bifallande och fortsatte:

— Som du torde veta fingo vi för sex år sedan järnväg med station i Bringåsa. Detta ledde till stort uppsving för hela orten och icke minst för Bringåsa by. Där växte upp hoteller och handelsbodas som svampar om hösten och många flyttade till byn, bland dem även den man, du i dag såg på Hasselbacken.

Han köpte en tomt och byggde ett ståtligt hus, i vars nedre våning han inredde en präktig butik för manufakturvaror och herrekipering, under det den övre inreddes till hotell. Och själv sköter han affärerna i båda våningarna, varande sålunda både hotellvärd och köpman, under det han på lediga stunder, säges det, fuskar i samma yrke som gubben Appelblom.

— En mångsidig herre, således! Ja, judarna äro ju kända för stor affärsenergi. — Vad heter han?

— David Labansson.

Alf Grane ryckte till av överraskning.

— David Labansson, utropade han. Skulle han